

Formanden:

Nu er det jo nummerplader, det drejer sig om.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Men vi kommer vidt omkring.

Som hr. Morten Messerschmidt ved, er det klart, at der er flere forskellige holdninger i SF, når det drejer sig om forfatningstraktaten. Jeg har aldrig lagt skjul på, at jeg personligt synes, og at min indre vægtskål er nået frem til, at man skulle stemme imod traktaten. Der var et flertal af SF's medlemmer, som syntes modsat, men jeg tror, jeg også kan tale på vegne af dem, som endte med en anden konklusion end jeg, når jeg siger, at det altså ikke var hymnen og nummerpladerne, som gjorde, at man endte med sige ja, det var også nogle indholdsmæssige overvejelser. Det kan jeg berolige hr. Morten Messerschmidt med.

Formanden:

Hr. Morten Messerschmidt? (*Morten Messerschmidt* (DF): Nej). Tak til hr. Morten Homann.

Da det er de samme ordførere, som også er på efter frokostpausen, vil jeg her tillade mig at afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.57

Forhandlingen genoptoges**Anden næstformand (Poul Nødgaard):**

Folketinget fortsætter førstebehandlingen af beslutningsforslag nr. B 43, og det er et forslag til folketingsbeslutning om at bevare danske nummerplader, af hr. Mikkel Dencker.

Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Der er jo ingen tvivl om, at den her vedtagelse fra regeringen om som udgangspunkt at indføre EU-nummerplader har klare ideologiske årsager. Man har et projekt, der er meget svært at gøre folkeligt. Derfor har vi jo set ude i landskabet, at når EU har givet lidt penge til en golfbane f.eks. i Nordjylland, så bliver der sat et stort skilt op med teksten: Denne golfbane støtter EU.

Sådan har vi set mange andre latterlige eksempler på at forsøge at markedsføre EU, og det

her er et af disse latterlige eksempler, og det er jo sådan set ynkeligt, at man er nødt til at ty til den slags metoder i et forsøg på at få EU gjort mere populært, end det er.

Jeg synes også, det er en helt korrekt pointe, der er blevet fremhævet, nemlig at det er forkert, at man skal sige fra. Det bør – hvis man vil have muligheden – være sådan, at folk får frit valg: Vil de have den ene plade eller den anden plade? Det skal ikke være noget med, at hvis man glemmer et kryds, får man automatisk en EU-nummerplade. Det synes jeg også er forkert.

Når vi alligevel ikke støtter det forslag, der kommer fra Dansk Folkeparti, er det, fordi vi synes, at man skal være meget varsom med det, der kan udlægges som at forbyde symboler. Jeg ved godt, Dansk Folkeparti synes, der er nogle symboler, f.eks. partisymboler, man uden videre kan forbyde. Jeg vil sige, det er noget, man skal holde sig fra. Og det her minder meget om, at man vil forbyde et symbol. I hvert fald vil man gøre en særlig indsats mod EU-symbolet. Om dem, der vil have et EU-mærke på deres nummerplade, siger jeg: Lad dem dog for guds skyld. Men det skal være noget, de tilvælger positivt, og ikke noget, de bare ved et tilfælde får fat i.

Og så vil jeg også sige – og det er måske en af grundene til, at vi er lidt mere negative, end vi alt andet lige ville have været – at jeg synes, man skal passe meget på med at gøre den berettigede modstand mod EU til et spørgsmål om krumme agurker og nummerplader. Det er jeg altså bange for man bidrager til med det her. Man kan latterliggøre EU-modstanderne ved at sige: Nå, I er bange for nummerplader, I er bange for symboler.

Nej, vi er bange for EU, fordi det er udemokratisk. Vi er bange, fordi EU har et indre marked, der gør, at miljøregler hele tiden tilsidesættes til fordel for handelspolitik. Vi er bange for hele den logik, der ligger i EU-opbygningen, og det er et meget større spørgsmål og meget vigtigere end nummerplader. Der må vi jo desværre sige, at Dansk Folkeparti her markedsfører sig med et forslag, der kan få folk til at tro, at Dansk Folkeparti er imod EU.

Det er jo ikke tilfældet. Dansk Folkeparti støtter det indre marked. Dansk Folkeparti støtter alle de elementer, der ligger i EU: fri handel, at handelspolitik er vigtigere end miljøpolitik, at handelspolitik er vigtigere end hensynet til ansattes rettigheder og deres lønniveau osv. Derfor